

E. DE WEERDT

Gents architect ; van hem was het ontwerp van het in gestyleerd-eclectische stijl opgetrokken betonnen appartementsgebouw Vlaanderenstraat 37 (op de helling, over fotowinkel LEURS).

Afgebroken 1ste helft 1979, wordt Résidence "Old England".

L. WELCOMME

Architect uit Tourcoing

Bouwde het huis Nieuwpoortse Steenweg 272.

Hyacinth JACQUEMIN

Geboren op 1 oktober 1882 te Horion Hozemont.

Architect te Oostende, wonende Louisastraat 7.

Van hem kennen we enkel de "Villa Louis", Nieuwpoortse Steenweg 795 te Oostende-Mariakerke.

Joseph CALUWAERS

Met deze architect komen we voorlopig aan het einde van deze wel zeer lange lijst. CALUWAERS was vooral te Brussel en in Brabant werkzaam. LOONTIENS vermeldt in zijn "Ostende Monumentale" dat hij een tijdlang als tekenaar in stadsdienst te Oostende zou gewerkt hebben. Wellicht is "onze" CALUWAERS dezelfde man die architect was van de parochiekerk te Sint-Jozef (Londerzeel).

Van CALUWAERS waren de plannen voor de nieuwbouw van de Oostendse stadhuis-toren in 1895 (Olop, 52 & 53) en de plannen voor het ATHENEUM, kant Leon Spil-liertstraat (1899-1901).

Het schoolgebouw met de prachtige neofaçade werd op 8 oktober 1901 ingehuldigd.

J. HUBAUT

Architect uit Roeselare

Hendrik Serruyslaan, 3 ("t Kafee").

B. VAN HECKE

Op of tegenaan de dijk te Raversijde vinden we voorlopig nog een hele reeks gebouwen van de Middelkerkse architect Benoni VANHECKE :

-Zeelaan 68 ("Les sables d'or")

-Middenlaan 94-96 ("Les Vagues" & "Les Flots")

-Zeedijk 352 ("Les Mousses")

-Zeedijk 360 ("Les Mouettes")

-Westlaan 93 ("Bel Horizon").

X X X

Daarnaast werden echter ook veel huizen ontworpen door DE AANNEMERS ZELF, in ruggespraak met de opdrachtgevers.

In die tijd was men immers nog niet verplicht zich tot een architect te wenden. Pas lang na W.O.I zou daarin verandering komen.

Aannemers te Oostende waren :

ca. 1871 : J. VAN DYCKE, A. DUMON, Ed. GOEGHEBEUR, H. DANNEEL, Salomon MOLLET & Ch. PAVOT.

ca. 1886 : C. ACHSLOGH (Veldstraat), E. BRYNS (Nieuwpoortse Steenweg 51), E. BRYNS (Van Iseghemlaan 108), E. COPPIN-GODDEMAERE (Christinastraat 45), A. DE BEVER (Sint-Jozefspan 13), A. DEREERE (Brusselstraat 9), R. DESECK (Christinastraat 12), A. DUMON jr. (Parkstraat 2), E. FOL (Schipperstraat 9), A. JACQUELOOT (Slachthuisstraat 9), E. LOONTIENS (Sint Petersburgstraat), L. LOONTIENS (Gemeenteplein), F. MESURE (Bruggestraat 14), C. POTTIER (Van Iseghemlaan), C. POTTIER (Warschaustraat), J. POTTIER (Langestraat 60), L. POTTIER (Constantinopelstraat 21), VAN DYCKE-D'HAENE (Aartshertoginnestraat 59), G. VAN DYCKE (Christinastraat 22), J. VAN DYCKE (Kappellestraat 16), J. VOLLEMAERE (Bruggestraat 7)

ca. 1904 : J. DEMEESTER & R. LINGIER, J. D'HONDT, E. MAERTENS & HUYGHEBAERT, J. SANDERS, E. BRYNS, J. RAYEE, A. DE BEVER-BENIEST.

EPILOOG :

Met de Eerste Wereldoorlog kwam er een einde aan een hele Westerse leef sfeer. Dit gebeurde echt niet zo abrupt als sommige historici willen doen geloven : het heeft tot lang na Wereldoorlog II geduurd eer de laatste levende getuigen van de vooroorlogse jaren waren verdwenen, en al speelden deze al lang geen rol meer, dan eerst was de "Belle-Epoque" voor goed verdwenen. Het leefpatroon van 1900 dat eens zo onwankelbaar had geleken werd door andere vervangen en alleen de verwezenlijkingen van die tijd : kunst, literatuur, techniek, ambachtelijk werk, infrastructures, architectuur ... bleven als stille getuigen achter. Het is dat wat deels bewaard moet blijven voor het nageslacht, net als kathedralen, stadhuizen, kastelen en dergelijke uit vroegere eeuwen.

Oostende nu, is zoals u kon merken, qua architectuur volledig door de Belle-Epoque gekenmerkt. Het monumentenjaar 1977 was de kans om het waardevolle voor de toekomst veilig te stellen. Dat is niet gebeurd.

Laat het ons toegeven, het monumentenjaar was een farce : een typisch product van de "modern management"-strekking in ons Heilig Ministerie van Cultuur, net als het Jaar van het Dorp en dat van het Kind, gericht op wel heel goedkoop succes bij de grote bevolkingslagen. Veel gratuite woorden, brochurtjes, colloquia, feestelijkheden en evenementen, evenveel extra-kansen voor politici van alle slag om hun electoraal blazozen wat op te poetsen.

Zo ook te Oostende, jazeker. Ja, er is een Stedelijke Werkgroep voor Monumenten- en Landschapszorg. Ze kreeg van de redacteur van een lokaal weekblad zelfs het heel vleeiende bijvoegsel "ziekelyk" mee. Maar het is een commissie die, wanneer het puntje bij het paalkje komt er telkens voor Piet Snot bijstaat. Zo met hun

lijst van voor klassering in aanmerking komende bouwwerken : het stadsbestuur voerde prompt alle privé bouwwerken van de lijst af, "d'office" zoals dat in 't Frans heet. Dat zegt al genoeg over de stedelijke bekommernis nopens ons bouwkundig erfgoed.

Het Monumentenjaar heeft onze heren Schepenen ook niet verhinderd toestemming te verlenen voor afbraak van huizen als de "Bond Moyson" (1978), de "Kaaistraat" (1977-78) en straks de mooi neogotische villa in de Van Iseghemlaan.

En dit zijn nog maar enkele voorbeelden. Ondertussen blijven andere gebouwen rechtstreeks met slopingsgevaar bedreigd : We denken aan het station, de huizenrij aan het E. Feysplein, de nog resterende hangars in het havengebied, de wassertoren met omgeving. Laten we ons maar niet te veel illusies maken in een stad waar de bedienaars van het bestuurlijk orgaan en belangengroepen als die der bouwpromotoren elkaar achter de schermen maar al te goed verstaan.

X X X

Tot slot nog een woord van dank aan allen die het hunne aan deze artikelenreeks hebben bijgedragen : van de heren A. VAN CAILLIE, M. VANDAMME, P. VERRAERT en O. VILAIN ontving ik tal van inlichtingen die mijn eigen vondsten completeerden. Hier mag dan ook de naam genoemd worden van mijn gewezen professor architectuurgeschiedenis, Prof. R. VAN DEN DRIESSCHE uit Lokeren, die me de schoonheid van onze nationale 19^e eeuwse architectuur heeft geopenbaard en zonder wiens aanstekelijk enthousiasme nopens dit onderwerp deze artikels wellicht het licht niet zouden gezien hebben.

Norbert HOSTYN

In het volgend nummer verschijnt nog een bijdrage met enige aanvullingen bij eerder verschenen artikels.

Aanwinsten bij "De Plate".

Ons medelid, de heer Charles DEPOORTER, schonk de kring onlangs een dodenmasker van Jules PEURQUAET. Het werd in plaaster verwezenlijkt door de gekende kunstenaar CANTRE. We bieden de Heer DEPOORTER onze gemeente dankbetuigingen aan. Bij deze gelegenheid is het passend in 't kort even de figuur van Jules PEURQUAET te belichten.

PEURQUAET werd op 30 november 1885 geboren.

Op 16 november 1919 werd hij plaatsvervangend Socialistisch Kamerlid. In 1932 werd hij effectief Kamerlid. Sedert 1921 zetelde hij in de Oostendse gemeenteraad en op 1 januari 1933 werd hij Schepen van Openbare Werken.

Daarnaast was hij een tijdlang Provinciaal Raadslid van West-Vlaanderen, Lid van de Kamercommissie voor Verkeerswegen, Secretaris van het Syndicaat Metaalbewerkeren en Arrondissementscommissaris van de Socialistische Partij.

PEURQUAET woonde in de Cirkelstraat 20. Hij overleed alhier op 4 oktober 1947, 61 jaar oud.

De Veldstraat werd toen tot Jules Peurquaetstraat omgedoopt.

Norbert HOSTYN